U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Jana Passera, Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **L. G.,** zast. Mgr. Leonidem Kushnarenkem, advokátem se sídlem Politických vězňů 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2009, č. j. OAM-524/VL-18-08-2009, ve věci mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 11. 2011, č. j. 64 Az 47/2009 - 24,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 11. 2011, č. j. 64 Az 47/2009 – 24, **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci stěžovatelky Mgr. Leonidu Kushnarenkovi, advokátu se sídlem Politických vězňů 21, Praha 1, **se nepřiznává** odměna za zastupování.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též stěžovatelka) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla jako nedůvodná podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutím žalovaného byla žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

V podání ze dne 30. 1. 2012, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 2. 2012, stěžovatelka zdejšímu soudu sdělila, že žádá o zastavení řízení o kasační stížnosti, sp. zn. 64 Az 47/2009. Tento přípis stěžovatelky Nejvyšší správní soud materiálně vyhodnotil jako zpětvzetí kasační stížnosti směřující proti rozsudku krajského soudu ze dne 14. 11. 2011, č. j. 64 Az 47/2009 - 24.

V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatelka rozhodla vzít svůj návrh zpět, rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. o tom, že se řízení zastavuje.

Řízení bylo zastaveno pro zpětvzetí návrhu; v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. proto nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2012, č. j. 9 Azs 1/2012 - 13, byl stěžovatelce k ochraně jejích práv na základě její žádosti ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., přitom zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát.

V projednávané věci však ze spisového materiálu neplyne, že by ustanovený zástupce stěžovatelky učinil některý z úkonů právní služby ve smyslu ustanovení § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), za který by mu mimosluvní odměna náležela. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl, že ustanovenému zástupci stěžovatelky Mgr. Leonidu Kushnarenkovi odměnu za zastupování nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu